

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. гр.Несебър, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Сияна Ст. Д.а

при участието на секретаря Маринета Д. Шаренкова
като разгледа докладваното от Сияна Ст. Д.а Административно наказателно
дело № 20222150201016 по описа за 2022 година

**Производството е по реда на Раздел V от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/.**

Образувано е по жалба от Н. Б. З., ЕГН *****, с адрес: гр. с., ул. „П.“ № 7, вх. *,
ет. *, ап. *, срещу наказателно постановление № I-18/09.08.2022 г. на началника на сектор
към ОДМВР – Бургас, РУ – Несебър, с което на жалбоподателя, на основание чл. 34а, ал. 1
от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/ за извършено нарушение на чл. 16а,
ал. 2 от ЗЗШОС е наложено наказание „глоба“ в размер на 3000 лева.

Правят се оплаквания, че обжалваното наказателно постановление в издадено при
допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – липса на фактическо
описание на нарушението в АУАН, съставяне на АУАН в нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 7 от
ЗАНН и неправилно указан с НП срок за обжалването му, както и в нарушение на
материалния закон – наложената санкция не била в законоустановените размери. По
изложените съображения се аргументира нарушаване правото на защита на жалбоподателя и
се моли за отмяна в цялост на обжалваното постановление.

Насрещната страна по жалба – началника на сектор към ОДМВР – Бургас, РУ –
Несебър не изразява становище по оплакванията на жалбоподателя.

В проведено по делото открито съдебно заседание, жалбоподателят не се явява,
представлява се от упълномощен адвокат, който моли за отмяната на постановлението в
цялост, поради незаконосъобразността му. Заявява се неправилно посочване на мястото на
обекта, както и че същият е в територия – морски плаж – която не попада в обхвата на
ЗЗШОС.

Административно-наказващият орган не изпраща представител в проведеното
съдебно заседание.

*Процесната жалба е депозирана в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл.
59, ал. 2 от ЗАНН, от легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради
което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по
същество същата е основателна.*

Съдът, като взе предвид доводите и възраженията на жалбоподателя, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Бистро/бар/ „Палм бийч“ е разположено на територията на морски плаж „Слънчев бряг – централен“ и попада в ПИ с ид. № 51500.505.2018 по КKKP с начин на трайно ползване „крайбрежна плажна ивица“. На 18.07.2022 г., около 03,00 часа, полицейски служители, сред които и свидетелят Х. Х., извършили проверка на бистро/бар „Палм бийч“, при която констатирали доста посетители в обекта и висока музика. На жалбоподателя З. - управител на обекта, бил съставен впоследствие - от актосъставителя Д. - АУАН № I-18 от 29.07.2022 г. за това, че допуснал озвучаването на откритите площи, в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, за времето от 23,00 часа до 08,00 часа – нарушение на [чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС](#). Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН № I-18 от 29.07.2022 г., заповед № 8121з-829 от 23.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи; справка от Община Несебър; два броя докладни записки /л. 26-27 от делото/; показанията на свидетелите Х. и Д.. Посочените доказателства по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. Жалбоподателят не оспорва така установената фактическа обстановка, като неговите възражения са насочени към правната страна на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при издаване на АУАН и наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, които обуславят неговата отмяна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган /оправомощен да издава наказателни постановления по силата на заповед № 8121з-829 от 23.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи/ в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. В [чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС](#) изрично е дадена възможност на министъра на вътрешните работи или определени от него длъжностни лица да осъществяват контрол за спазване на [чл. 16а, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗШОС](#). В случая актосъставителят и наказващият орган са оправомощени с цитираната заповед на основание [чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС](#) вр. [чл. 36 и чл. 37 от ЗЗШОС](#).

Съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя за допуснати нарушения на процесуалните правила, като констатира, че в АУАН и НП отсъства законоустановеното съдържание по чл. 42, ал. 1, т. 4 и 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Действително в обстоятелствената част и на двата акта е посочено - бланкетно - част от съдържанието на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС, без да е изложена конкретика, относно допуснатото в случая конкретно нарушение на посочената норма. От друга страна, видно от докладна записка /л. 27 от делото/ и от показанията на св. Х., се установява, че както актосъставителят, така и наказващият орган е разполагал с данни за конкретното нарушение, което видно от докладната записка е установено в 03,00 часа и е съставлявало възпроизвеждане на висока музика от озвучителна техника и шумна компания. Горното налага за съда извода, че при отсъствие на конкретно описание на нарушението, както в АУАН, така и в НП, е налице съществено процесуално нарушение, довело до невъзможност на жалбоподателя да разбере за какво негово действие или бездействие се ангажира отговорността му, съответно е нарушено правото му на защита.

По повод оплакванията за нарушения на чл. 42, ал. 1, т. 7 и т. 8 от ЗАНН, съдът намира същите за неоснователни и недоказани. Виден от съдържанието на АУАН, същият е съставен с участието на един свидетел и актосъставителя, предвид което е спазено изискването на чл. 42, ал. 1, т. 7 от ЗАНН. Що се касае до твърденията на жалбоподателя, че

с АУАН не са обсъдени направени от него възражения, по делото не събраха доказателства, същият да е давал обяснения на мястото на проверката или да е депозирал възражения впоследствие, предвид което и оплакването се явява недоказано. Следва да се отбележи допълнително, че доколкото жалбоподателят се е възползвал от правото си на жалба срещу НП, то неправилното посочване на срока за това с НП не е порок, засягащ съществено законосъобразността му.

Що се отнася до материалната законосъобразност на НП, правните изводи на съда са следните:

Съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС се забранява озвучаването от обекти по ал. 1 /за производство, съхраняване и търговия и на обекти в областта на услугите разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, както и в жилищни сгради с повече от едно жилище и сгради със смесено предназначение/ и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. За установяване на нарушението е необходимо да се докаже, че жалбоподателят извършва озвучаване от търговски обект, разположен в територии, предназначени за жилищно строителство, за времето от 23,00 до 08,00 часа. В АУАН и НП са описани относими към това нарушение твърдения, като е посочено, че жалбоподателят, като управител на заведение – бистро/бар „Палм бийч“, находящо се в Сл. бряг, крайбрежна алея № 1, обект 91, около 03,00 часа 18.07.2022 г., допуснал озвучаването откритите площи, в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение на обекта.

В хода на съдебното производство не се доказва търговският обект да е разположен в територия – открит площ, в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение. В текста на АУАН и НП фигурира такова твърдение, без да е ясно на какви доказателства се основава. В тази връзка от съда са изискани служебно доказателства, от които се установява, че територията, на която е разположен обектът, представлява морски плаж по смисъла на чл. 6, ал. 2 от ЗУЧК и е с начин на трайно ползване „крайбрежна плажна ивица“. Според пар. 1, т. 24 от ДР на ЗЗШОС „зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение“ са зоните и териториите по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от Закона за устройство на територията. По арг. от пар. 3 от преходните и заключителните ☐ разпоредби на основание чл. 13, ал. 1 от ЗУТ е приета Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

В чл. 4, ал. 7 от Наредбата са предвидени всички видове предназначения на териториите, както следва: 1. за жилищни нужди; 2. за производствени и складови дейности; 3. за рекреационни дейности; 4. за озеленени площи; 5. за спорт и атракции; 6. за културно-историческо наследство; 7. за обществено и делово обслужване; 8. за движение и транспорт; 9. за инженерно-техническа инфраструктура; 10. за комунално обслужване; 11. за земеделска дейност; 12. за горски насаждения; 13. за водни площи; 14. за природна защита; 15. за превантивна защита; 16. за възстановяване и рекултивация; 17. за специално предназначение; 18. за смесено предназначение; 19. за друго предназначение. Очевидно „крайбрежна плажна ивица“ попада извън жилищните нужди или за смесено предназначение, а в чл. 28, ал. 1, т. 2 от Наредбата изрично е предвидено, че на морските плажове не е допустимо да се изграждат жилищни сгради за постоянно обитаване, в т. ч. за настаняване на курортисти. Т. е. обективно морският плаж няма как да е зона с посочените в две характеристики. Впрочем и уредбата, свързана с устройството на морските плажове, се подчинява на различен от ЗУТ закон – ЗУЧК. Морските плажове могат да бъдат квалифицирани единствено като част от територия за рекреационна дейност, но в случая от

приетото по делото доказателство – становище за характеристиките на територията на Община Несебър не се установява на морски плаж „Слънчев бряг – централен“ да е придадено такова качество. Именно обстоятелството, че става въпрос за територия, за която не са доказани сочените в АУАН и НП обстоятелства, изключва отговорността по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС за деяния, осъществени на тази територия.

Налага се извод, че макар в текста на АУАН и НП да е посочено, че нарушението е извършено в зона и територия за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение на обекта, това обстоятелство не се доказва по делото. Точно обратното – от служебно събраните от съда доказателства се установява, че предназначението на територията е друго. Ето защо не се доказва жалбоподателят да е реализирал състава на вмененото му нарушение.

Съдът намира за нужно да посочи още, че наложеното с НП наказание е неправилно определено в размер на 3000 лева, доколкото санкционната норма на чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС предвижда, че физическите лица /каквото се явява санкционирания нарушител – управител/ се наказват с глоба от 500 до 1000 лева. Само по себе си, посоченото нарушение не е от естество да наложи отмяна на постановлението, а само да бъде основание за изменението му досежно размера на наложената глоба, но с оглед констатираните от съда по-горе съществени нарушения, единствено допълва мотивите на настоящия акт и не се отразява на крайния съдебен извод.

Във връзка с установените от съда съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, обосноваващи незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление, съставляващи самостоятелни основания за отмяната му, жалбата се явява изцяло основателна и следва да бъде уважена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № I-18/09.08.2022 г. на началника на сектор към ОДМВР – Бургас, РУ – Несебър, с което на Н. Б. З., ЕГН *****, с адрес: гр. с., ул. „П.“ № 7, вх. *, ет. *, ап. *, на основание чл. 34а, ал. 1 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/ за извършено нарушение на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС е наложено наказание „глоба“ в размер на 3000 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____